

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 5T/27/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118010288
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alexandra Osadská
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2018:4118010288.3

Rozhodnutie

Okresný súd Nitra, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Alexandry Osadskej a prísediacich Márie Lukačkovej a Ing. Štefana Mirgu, v trestnej veci proti obžalovanému C. D., pre zločin krádeže § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b), odsek 4 písmeno b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 13.09.2018 takto

r o z h o d n u t i e :

obžalovaný
C. D. P. S. L. Ě. T. , narodený XX.XX.XXXX E. L.,
trvale bytom L.,
prechodne bytom L., Š. XXX/XX,
toho času v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e :

v dobe od 20:00 hodine dňa 06.11.2017 do 10:20 hodiny dňa 07.11.2017, po vykopnutí terasových presklených dverí, odcudzil z interiéru výstavného domčeka na adrese Chrenovská č. 30, Nitra, televízor značky Samsung, model UE50H5000AW, v hodnote 300,- eur a notebook značky Lenovo R33B65 v hodnote 200,- eur a poškodením terasových dvier spôsobil škodu vo výške 1.498,- eur, čím svojím konaním spôsobil poškodenej spoločnosti BAU HOLDING - rodinné domy, s. r. o., IČO: 46 281 568, so sídlom Vajnorská 89, Bratislava, škodu vo výške 1.998,- eur, pričom sa uvedeného konania dopustil napriek skutočnosti, že trestným rozkazom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 4T/107/2015 zo dňa 07.03.2016 právoplatným dňa 23.05.2016 bol uznaný vinným z prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona a iné,

t e d a :

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a spáchal čin závažnejším spôsobom konania - vlámaním,

t ý m s p á c h a l :

zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b), odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona,

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona, zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona a zistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona aplikujúc zásadu pre ukladanie úhrnného trestu v ustanovení § 41 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, a podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona za použitia § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody na 2 (dva) roky nepodmienečne.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zrušuje skorší výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/108/2017 zo dňa 23.02.2018, právoplatný dňa 23.02.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku ukladá povinnosť nahradiť poškodenej organizácii BAU holding - rodinné domy, s. r. o., so sídlom Vajnorská 89, 831 04 Bratislava, IČO: 46 281 568, škodu vo výške 2.650,- eura.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Okresného prokurátora v Nitre sp. zn. 2Pv 825/17/4403 podanej na Okresný súd Nitra dňa 14.03.2018, prejednal Okresný súd Nitra trestnú vec proti obžalovanému C. D. na hlavnom pojednávaní dňa 13.09.2018, na ktorom vykonal dokazovanie prečítaním všetkých listinných dôkazov vzťahujúcich sa k rozhodovaniu o výroku o náhrade škody a o výroku o treste ako aj oboznámením pripojených spisov.

Obžalovaný C. D. (ďalej len „obžalovaný“) na hlavnom pojednávaní dňa 13.09.2018 urobil vyhlásenie v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu vo vyššie označenej obžalobe. Keďže na všetky otázky súdu, položené mu, po poučení o neodvolateľnosti prijatého vyhlásenia o vine a v tomto rozsahu aj o nenapadnuteľnosti takéhoto vyhlásenia o vine odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku, podľa ustanovenia § 333 odsek 3 písmeno c), d), f), g) a h) Trestného poriadku odpovedal obžalovaný kladne, po súhlasnom stanovisku prokurátora, súd jeho vyhlásenie prijal a rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznania spáchania skutku sa na hlavnom pojednávaní nevykoná. Súd takto rozhodol z dôvodu, že vyhlásenie obžalovaného o vine bolo v zhode s dokazovaním vykonaným v prípravnom konaní a tiež z dôvodu, že protiprávnym úmyselným konaním obžalovaného boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty zločinu krádeže § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b), odsek 4 písmeno b) Trestného zákona, po stránke subjektívnej, ako aj po stránke objektívnej. Takýmto postupom bolo dostatočne preukázané, že skutok spáchal obžalovaný spôsobom uvedeným v skutkovej vete obžaloby a následne súd vykonal dokazovanie iba pokiaľ išlo o výrok o treste a o náhrade škody.

Z oboznámených odborných vyjadrení vzťahujúcich sa ku škode súd zistil, že v čase skutku mali odcudzené veci hodnotu 500,-eur a škoda spôsobená na dverách bola vo výške 1.498,-eur. Poškodená právnická osoba si uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 2.650,-eur, ktorú obžalovaný nepoprel a vyjadril sa, že ju chce uhradiť.

Zo správ o povesti na obžalovaného vyplynulo, že obžalovaný bol prejednávaný pre 11 rôznych priestupkov, najmä proti občianskemu spolunažívaniu. Podľa aktuálneho registra trestov bol obžalovaný doteraz celkovo súdený šesťkrát pre rôznorodú trestnú činnosť, pričom z toho päťkrát sa proti nemu konalo ako proti mladistvému. Naposledy bol obžalovaný odsúdený dňa 13.02.2018 rozsudkom Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 4T/108/2017, právoplatne dňa 14.02.2018 (oboznámený pripojený spis) pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, ktorý spáchal dňa 23.10.2016, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody šesť mesiacov nepodmienečne so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa ostatných lustrácií sa v súčasnosti proti obžalovanému nevedie žiadne trestné stíhanie.

Súd odmietol návrh obžalovaného na doplnenie dokazovania o znalecké dokazovanie z odvetvia psychiatria ohľadne uloženia ochranného liečenia obžalovanému, nakoľko tento návrh súd nielenže v tomto štádiu konania nepovažoval za dôvodný, ale za nedôvodný ho považoval aj pre postoj obžalovaného k doterajším dobrovoľným liečbam, ktoré sa minuli účinku.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného a možnosť jeho nápravy.

Súd pri ukladaní trestu zistil, že obžalovaný bol doposiaľ päťkrát súdne trestaný, 11x bol priestupkovo prejednaný, v súčasnosti sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody na šesť mesiacov, ktorý trest mu uložil Okresný súd Nitra v konaní sp. zn. 4T/108/2017 (pevný výstup z výkonu trestu odňatia slobody má obžalovaný dňa 23.10.2018).

Súd pri výroku o treste obžalovanému zohľadnil okolnosť podľa písmena l) Trestného zákona ustanovenia § 36 Trestného zákona, že sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku, pričom priznanie urobil obžalovaný prostredníctvom vyhlásenia o vine podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní. Súd obžalovanému tiež priznal okolnosť uvedenú v § 36 Trestného zákona podľa písmena n) Trestného zákona, pretože obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti súdu. V danom prípade obžalovaný vyhlásením o vine umožnil prevziať výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní a kladnými odpoveďami na otázky podľa § 333 odsek 3 aj písmeno h) Trestného poriadku, naplnil podmienku uvedenú v § 36 písmeno n) Trestného zákona. Zároveň však obžalovanému v zmysle § 37 písmeno m) Trestného zákona priťažilo, že už bol za trestné činy odsúdený (konania vedené na Okresnom súde Nitra sp. zn. 33T/42/2014, sp. zn. 33T/49/2015). Pre rešpektovanie stanoviska trestnoprávneho kolégia sp. zn. Tpj 109/2009 súd neprihliadol na priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písmeno h) Trestného zákona, že obžalovaný spáchal viac trestných činov.

V súlade so zásadami pre ukladanie trestov súd aplikoval pri prevažujúcom množstve poľahčujúcich okolností ustanovenie § 38 odsek 3 Trestného zákona (trestná sadzba sa upravila na tri roky až sedem rokov a osem mesiacov) a následne obžalovanému ukladal súhrnný trest odňatia slobody za viacčinný súbeh trestných činov podľa pravidiel uvedených v § 41 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona a podľa § 42 Trestného zákona.

Súd následne vychádzal z trestnej sadzby tri roky až 10 rokov a štyri mesiace, pretože horná hranica upravenej trestnej sadzby podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona sa po aplikácii ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona zvýšila na sadzbu 10 rokov a tri mesiace.

Súd obžalovanému ukladal súhrnný trest odňatia slobody, pretože zistil, že konanie obžalovaného, pre ktoré bol aktuálne uznaný vinným je v reálnom súbehu s konaním obžalovaného zo dňa 23.10.2016, za ktoré už bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/108/2017 zo dňa 13.02.2018, právoplatným dňa 14.02.2018. Pri ukladaní súhrnného trestu súd skorší výrok o treste uloženom v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra sp. zn. 4T/108/2017 zrušil, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V súvislosti s rozhodovaním o treste u obžalovaného súd zobral do úvahy základné pravidlá pri ukladaní trestu. Ustanovenie § 34 odsek 1 Trestného zákona zakotvuje účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represia), vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (rehabilitácia) a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; pričom ukladaný trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou (retribúcia). Pri ukladaní trestu bolo potrebné osobu páchatela hodnotiť vo všetkých súvislostiach, pričom v rámci hodnotenia osoby páchatela nebolo možné obísť ani možnosti jeho nápravy. Trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu, pričom jeho úmernosť okrem iného určujú aj pohnútky páchatela a možnosti jeho nápravy.

V danom prípade pri úvahách týkajúcich sa ukladania trestu súd skúmal aj to, či sú splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona.

Podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Okolnosťami prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy obžalovaného. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno odôvodniť aj okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov, a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu. Okolnosťami

prípade však môžu byť aj také okolnosti, ktoré nie sú nevyhnutnou súčasťou príslušnej skutkovej podstaty, pokiaľ sa v danej kvalite a kvantite pravidelne nevyskytujú. Pomery páchatelia sa týkajú jeho osobnostného hodnotenia. Ide teda o okolnosti, ktoré charakterizujú osobu páchatelia ako objekt trestu, a tiež o okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatelov rôzne citeľný. Ich význam pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody sa zhodnotí podobne ako význam okolností prípadu. Z hľadiska tohto ustanovenia sa vyžaduje, aby išlo o pomery takého charakteru, z ktorých je zjavné, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by páchatel pociťoval podstatne citeľnejšie ako iní páchatelia. Za pomery páchatelia odôvodňujúce postup podľa ustanovenia § 39 odsek 1 Trestného zákona možno považovať viac významných poľahčujúcich okolností pri nedostatku priťažujúcich okolností, vážnu chorobu páchatelia, závislosť mnohopočetnej rodiny páchatelia od jeho zárobku, stav zníženej príčetnosti páchatelia, ak nie je možný iný zákonný postup, starostlivosť páchatelia o väčší počet osôb na neho odkázaných a pod. Okolnosti prípadu alebo pomery páchatelia môžu odôvodniť aplikáciu § 39 Trestného zákona len za predpokladu, že použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatelia neprimerane prísne a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania.

V zmysle ustálenej súdnej praxe pri rozhodovaní o treste ukladaného za trestné činy s kvalifikovanou skutkovou podstatou neprichádza do úvahy aplikácia ustanovenia § 39 Trestného zákona (jeho použitie je reálne pri ukladaní trestu za delikty posúdené podľa tzv. základnej skutkovej podstaty). Podľa súdnej praxe a výkladu je však aj v prípade uznania viny páchatelia trestného činu podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty potrebné skúmať, či všetky okolnosti trestného činu zvyšujú jeho závažnosť natoľko, že je potrebné páchatelia sankcionovať v rámci trestnej sadzby stanovenej v kvalifikovanej skutkovej podstate trestného činu.

Súd pri úvahách o výmere a druhu trestu skúmal osobu a pomery obžalovaného, možnosť jeho nápravy, prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností nad okolnosťami priťažujúcimi, jeho priznanie a oľutovanie skutku, závažnosť prejednávaneho trestného činu a dospel tak k presvedčeniu, že všetky tieto skutočnosti, boli v tomto prípade spôsobilé odôvodniť použitie § 39 odsek 1 Trestného zákona a oprávňovali súd, aby obžalovanému mimoriadne znížil trest pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby podľa § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona, pričom pri aplikácii tohto zmierňovacieho ustanovenia, ktorým sa súd pokúsil odstrániť tvrdosť zákonnej trestnej sadzby uvedenej v § 212 odsek 4 písmeno b) Trestného zákona sa riadil aj zjednocujúcim stanoviskom Najvyššieho súdu SR č. Tpj 55/2016, ktoré ustanovilo, že „Ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4) Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a *minor ad maior* (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Dôvodom použitia analógie je podmienenosť mimoriadneho zníženia trestu oboma procesnými úpravami na rovnakom princípe, ktorý umožňuje obvinenému (obžalovanému) vzdať sa dokazovania na hlavnom pojednávaní. Kým v prípade dohody o vine a treste môže takto obvinený získať mimoriadne znížený trest už na základe samotnej dohody, ktorú v opačnom prípade nemusí uzavrieť (v prípade neschválenia dohody súdom sa obvinený vracia do štandardného režimu dokazovania viny v súdnom konaní), v prípade vyhlásenia o vine a jeho prijatia súdom nastanú účinky v zmysle § 257 ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku. To znamená neodvolateľnosť vyhlásenia, nevykonanie dokazovania v rozsahu uznanej viny a obmedzenie opravného prostriedku v tomto rozsahu na dovolanie pre závažné porušenie práva na obhajobu, čo bude prichádzať do úvahy len výnimočne.

Z uvedeného stanoviska NS SR vyplynulo, že súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine má, aj v prípade kvalifikovanej skutkovej podstaty, tak ako v tomto prípade, možnosť pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste, pretože mimoriadne zníženie trestu je tu ešte dôvodnejšie a vhodnejšie, keďže obžalovaný pri uznaní viny nemá garanciu o uložení trestu. V danom prípade súd jednoznačne v zmysle nielen vyššie citovaného stanoviska vzhladol dôvod na využitie inštitútu § 39 odsek 1 Trestného zákona znížením dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu, teda ako pri konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu, upriamujúc pozornosť aj na to, že obžalovaný sa už v prípravnom konaní ku skutku v plnom rozsahu

priznal a aj ho oľutoval, s orgánmi činnými v trestnom konaní od začiatku spolupracoval a od počiatku žiadal prokurátora o konanie o dohode o vine a treste, načo prokurátor vôbec nereflektoval.

Na výkon takto uloženého trestu súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona z dôvodu, že obžalovaný pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

V súvislosti s výrokom o náhrade škody rozhodol súd podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku tak, že súd v adhéznom konaní poškodenej právnickej osobe BAU holding - rodinné domy, s. r. o., včas a riadne uplatnenú škodu a v takej výške v akej si ju uplatnila, priznal a to aj s ohľadom na vyjadrenie obžalovaného, ktorý túto škodu ako aj jej výšku uznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.

Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.